

לכן נקרא בשני השמות יחד. **וְכֹלֵא קִיַּמָּא דָּא לְקַבֵּל דָּא** והכל עומד זה לעומת זה.

האופנים שבקדושה עומדים כנגד שני רוחות האף והחימה שהולכים להטות את בני האדם מדרך האמת

מִרְזָא דְּהִיכְלָא תְּלִיתָאָה דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, נְפְקִי תִּרְיִן רוּחִין, דְּאַקְרוּן מסוד ההיכל השלישי שבצד הטומאה יוצאים שני

רוחות הנקראים **א"ף וְחַמ"ה**, וּמִתְרִין אֵלִין, נְפְקִין כָּל אֵינּוֹן שְׁלִיחֵן דְּאֵזְלִין לְאַסְטָאָה בְּנֵי נְשָׂא מֵאַרְחָא דְּקָשׁוּט ומשני

רוחות אלו יוצאים כל אותם השליחים שהולכים להטות את בני האדם מדרך האמת, **וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּקִיַּמָּאן, וְאַקְדִּימוּ עַל בְּר נְשָׁ, דְּקָא אֵזְלִין**

לְאַזְרְחָא דְּמִצְוָה ואלו הם השליחים המקדימים ועומדים על האדם לבטל מללכת לדבר מצוה [10]. **וְעַל דָּא אֵלִין אֹפְנִים קִיַּמָּן לְקַבֵּלֵיהוּ,**

אור הרשב"י

במדרש (בראשית רבה פרשה ע"ח סי' ה') שרביקה ברכה את יעקב טרם צאתו בפסוק (תהלים צא, יא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך. וצריך להבין, מדוע באמת ברכתו רביקה דוקא בפסוק זה, ולא בלשון אחר מן הכתובים, כגון (משלי ג, כג) אז תלך לבטח דרכך, וכיוצא בזה? מסביר הגאון רבנו חיים מוואלוז'ין (הובא בחומש בראשית כח, י עם פירוש תורת גבריאל, מרגליות,

מעט", ששם הראת שכינה, ויצליח האדם בתיקון התפילות שם עשר ידות על מה שהיה מתפלל בביתו, ששם בבית הכנסת ימצא תרתי לטיבותא הן מצד קדושת המקום והן מצד רוב עם הנמצאים שם עכ"ל.

[10] וכידוע כמה מעלת האדם שאומר תפילת הדרך ומכוין בשמות היוצאים מס"ת פסוק כי מלאכיו יצוה לך יוה"ך. ועיין בפירוש האוצר על פרשת ויצא וז"ל: מצינו

בְּנֵינִי לְאַנְנָא עֲלִיָּה דְּבַר נָשׁ דְּלֹא יִתְנַזְּקוּן וּלְכֵן אֵלֹוּ הָאוּפְנִים
 שְׁבַקְדוּשָׁה עוֹמְדִים כְּנִגְדָם לְשִׁמּוֹר וּלְהַגֵּן עַל הָאָדָם שְׁלֵא יִנְזַק מֵהֶם בְּדַרְכוֹ. מֵאַלְיָן
 תִּרְיִן רוּחִין דְּחִיל מוֹשֶׁה, פֶּד הָוָה נְחִית מִן טוֹרָא מֵאוֹתָם
 שְׁנֵי רוּחוֹת הִיָּה מִפְּחָד מִשֶׁה כְּשִׁירַד מֵהָר סִינַי לֵאחֲרֵי חֲטָא הֶעֱגַל, דְּכִתְיִב, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב
 (דְּבָרִים ט) **כִּי יִגְרָתִי מִפְּנֵי הָאָף וְהַחֲמָה** [101].

אור הרשב"י

דבר הלכה, היינו "מתוך הלכה פסוקה דוקא". וסיפר שלפיכך היה נוהג להפטר מן הבאים אליו טרם צאתם לדרך, בלשון זה: "הלכה פסוקה היא, יחיד ורבים הלכה כרבים". ומדוע דוקא הלכה זו בחר לו? אף זאת ביאר הגאון רבנו חיים מוואלוויץ, משום שראשי תיבותיה עולים כשם הקדוש "יוה"ך [101] כ"י מלאכ"ו יצו"ה ל"ך ס"ת יוה"ך. לשמר"ך בכ"ל דרכי"ך ס"ת כל"ך. והם טובים לשמירה. ואפשר שאלו השניים הם נגדיים להכניע תרין רוחין אף וחמה הנז' לקמן ושומרים האדם מאבן נגף וצור מכשול להכשיל. ואלו הם יונקים מאור עליון הנקרא טפטפ"ה (בגמטריא 193) שראשי תיבות "אבן בוחן פנת יקרת צור ישראל עולה בחשבונו (193) והוא הוא הבחינה בעטרה של ראש ההולך בדרך מצוה במצחו. והוא שמירה מעולה מקובל אצלי יוה"ך כל"ך אנל"א רוע"א והם מאלו בלי ספק. (הרמ"ק). מהיכל זה שבסמ"א שהוא נגדי להיכל הג' דקדושה, יוצאים שני רוחות הנקראים אף וחמה והם ראשים טמאים ומהם מתפשטין

ירושלים עת"ר. והובא גם בס' פנינים משלחן גבוה, ובס' תורת שלום החדש וישלח עמ' י"ח), כל צדיק היוצא לדרך, יש לו שם קדוש המלוה אותו, והוא השם יוה"ך. וכיון שאותיות אלו הן סופי התיבות של "כי מלאכ"ו יצוה לך", לכך ברכתו אמו שיוכה לליווי בשם ההוא. ובעיקר לשמור אותו מאחיו עשו.

כמו כן נודע שכאשר מתחילים לגרום בזהר הקדוש, המנהג לומר בתחילה את הפסוק (דניאל יב, ג) "והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", והטעם לכך הוא, כי רשב"י והחבריא קדישא היו לומדים בדרכים ובמדברות ושם סידרו את הזהר הקדוש, וכיון שכן היו צריכים לאמר את תפילת הדרך ולכוון בשם הקדוש יוה"ך המסוגל לשמירה בדרך, והוא רמוז בראשי תיבות של הפסוק הנ"ל ולכן פותחים בפסוק זה.

וכן מובא בגר"א מוילנא (בדברי אליהו, ברכות ל), כי מה שקבעו חז"ל (עירובין סא סוע"א) אל יפטר אדם מחברו אלא מתוך

באמצע ההיכל השלישי יש כעין חדר פנימי ויש בו ארבעה פתחים כנגד הגת"ם ויש עשר ממונים לכל פתח ואהדיא"ל ממונה על כל המלאכים הללו

בְּאֲמֻצְעֵי תָא דְהִיכְלָא דָא באמצע היכל זה השלישי, **אֵית אַתְרָא**
אַחְרָא יש היכל אחר כעין חדר לפניו מחדר **דְּקַיִמָא**

לְעֵילָא לְעֵילָא והוא עומד למעלה למעלה ונקשר בשורשו בהיכל הרביעי שמעליו
בְּאַרְבַּע פְּתָחִין לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא ויש בו ארבעה פתחים

שפתוחים לארבע רוחות העולם כנגד ד' הנהגות חגת"ם, **עֶשְׂר מְמַנְן לְכָל פְּתָחָא וּפְתָחָא** יש עשר ממונים לכל פתח ופתח, **וְחָד מְמַנָּא עַלֵייהוּ**
וממונה אחד עליהם. **וְהָאֵי פְּלִיל בְּנִהוּרָא דְאַקְרִי אַהְדִיָא"ל** וזה

הממונה עם כל המלאכים שלו כלולים באור של אהדיא"ל היוצא מרוח ההיכל הנקרא זהריא"ל, וכיון שאינו במעלה כמו זהריא"ל ואינו רחמים כל כך, יכולים ממונים אלו שהם דין להתדבק בו (רמ"ק), **וְהָאֵי אִידוּ** ועל מקום זה נאמר הפסוק (יחזקאל א טז) ודמות

אחת לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיו **אֹפֶן בְּתוֹךְ הָאֹפֶן**,

אור הרשב"י

ביתו לענין מצוה להזכיר הפסוק כי מלאכי יצוה לך, ולכיון שאלו הארבעה על כפים ישאונך ואבן בוחן פנת יקרת מצוייר במצוהו וילך לבטח דרכו ולא יפחד שהרי צד"ק לפניו יהלך בגימטריא טפספז"ה דהיינו כחשבון ע"ל מגן וכחשבון יהי"ה ל"י למג"ן וכן כחשבון ע"ל צב"א וכחשבון יהי"ה ל"י צב"א וכחשבון צו"ה פח"ד וכחשבון ע"ל כ"ל ל"ב ז"ר דהיינו זרים אלו הנכנעים מפניהם. (הרמ"ק).

כחות אחרים ועליהם נאמר והוא רחום יכפר עון וגו'. ואכן אנו אומרים פסוק זה כשמתחיל הלילה ואז מתחילה שליטת הדינים. ואנו אומרים שהוא, היינו בחינת הכתר שהיא בחינה נסתרת (ר"ל אינה נוכחת כמו אני ואתה), יכפר עון הוא הקליפה הגדולה וממילא לא תהיה יניקה לשאר הקליפות שהן משחית אף וחימה. והם מזדמנים לפני הולכי דרכים בדרך מצוה לבטלם ממצותם אלו היה האדם נעצב ח"ו. לכן טוב בצאתו מפתח

מִשְׁלַבֵּן דָּא בְּדָא ואע"פ שהם אופן בתוך אופן הם משולבים זה בזה ואינם בחינות

חלוקות לגמרי.

ארבעים הממונים מלקים את אותה הנשמה החוטאת והיא עומדת נזופה בחוץ
כל הזמן שנגזר עליה

אֵלֶיךָ אַרְבַּעִין אותם ארבעים ממונים שבארבעה פתחים אלו, **נְטִילֵי דִינָא**

מִבֵּי זְכוֹתָא נוטלים את כח הדין מהיכל הזכות שמעליהם,

לְאִלְקָאָה לְהֵאֵי נְשַׁמְתָּא דְחַבְּתָא (ס"א וּבְעָאָת) **לְאִלְקָאָה** כדי

להלקות לאותה נשמה החוטאת שנידונה למלקות. **וְאֵלֶיךָ קִיִּימֵי בְּשִׁלְחוֹבֵי**

נִוְרָא לְגַבֵּי אֵינֻן נְשַׁמְתִּין וממונים אלו עומדים עם שלהבות אש מול אותן

הנשמות, **וְטַאֲסִין לְבַר מֵהֵיכְלָא דָּא** כי כבר כאשר הנשמה עולה להיכל

הראשון עוד קודם טהרתה מוציאים אותה לחוץ להיכל זה הראשון, **וְאִלְקָאָן**

לְנְשַׁמְתָּא דָּא ומלקים את הנשמה על חטאיה, **וְקִיִּמָּא נְזִיפָא לְבַר**

ועומדת הנשמה נזופה בחוץ **כָּל אֵינֻן יוֹמִין דְּאִתְגַּזְרַת עָלֵיהּ** כל אותם

ימים שנגזר עליה **וְלֹא עָאֲלַת לְפַרְגֻדָּא** ואינה נכנסת לפנים ממחיצת ההיכל.

חומרת ניבולי הפה ודבורים שאינם ראויים שהמדברם נמצא בנידוי ארבעים יום

ואין תפילתו נשמעת

וְאֵלֶיךָ אַרְבַּעִים ואלו הארבעים ממונים, **אֵינֻן דְּקִיִּימִין וְאֵנְזִיפּוּ**

וּמְנַדִּין הם גם עומדים ונוזפים ומנדים, **לְכָל אֵינֻן דְּאִפִּיקוּ**

הלימוד היומי